

cròniques

Aquesta sessió se celebra en un pavelló d'esports, i és organitzada conjuntament per l'oficina de l'atur, els ajuntaments i les empreses interessades. Cada empresa es col·loca en una taula i, en un cartell, indica el seu nom, el seu emplaçament i les ofertes disponibles que necessita cobrir. Les persones interessades consulten aquest cartell i, si els interessa l'oferta de feina, s'asseuen a la taula i presenten el currículum. Llavors, la persona encarregada els fa una petita entrevista. Les feines que s'ofereixen estan vinculades al món de l'esquí, la restauració i el comerç, i els contractes tenen una durada màxima de quatre mesos, però ja se sap que és molt positiu entrar en un equip.

Així doncs, moltes de les feines possibles per a la temporada d'hivern es posen sobre la taula en un acte de transparència. Es podria fer a la Cerdanya catalana una cosa similar?

LA GARROTXA

joan sala

La campana Llibertat, de la Garrotxa | Es va formar una comissió a la comarca, i que va aplegar representants dels seus vint-i-un municipis, amb l'objectiu de fondre una campana batejada amb el nom de *Llibertat*, potser recordant la que en el seu moment es va fondre als Estats Units d'Amèrica

per independitzar-se de la seva antiga metròpoli. Va ser una felicitat iniciativa que va tenir una acceptació extraordinària des del primer moment i una col·laboració que va recaptar, pel sistema del micromecenatge, més diners dels necessaris per fer la fosa. Un cop es va tenir la campana, on figuren els noms de tots els col·laboradors, es va fer un gran acte popular i reivindicatiu amb una vuitantena d'actes repartits per tot Olot, des de poesia i música a castellers i ball de diverses figures folklòriques, i uns tastets que preparava cadascun dels municipis garrotxins amb particularitats de cada lloc. La diada es va acabar amb el passeig de la nova campana per diversos carrers del centre de la ciutat i, finalment, fent-la tocar solemnement a la plaça Major, on també hi va haver parlaments i la lectura del poema *La campana de Sant Honorat*, de Josep M. de Segarra, aquella campana que Felip V va fer fondre com a càstig per haver tocat a sometent quan les tropes borbòniques estaven a les portes de Barcelona. Tot i la pluja, va resultar un esdeveniment multitudinari, amb una gran organització en què estaven implicats uns quants centenars de voluntaris. La festa de «Quatre barres i una estrella» va ser tot un clam d'independentisme. Un cop gaudim d'independència es mirarà de col·locar l'emblemàtica campana en un lloc significatiu de la comarca, que serveixi per recordar tots els sacrificis que s'han hagut de fer per aconseguir la voluntat del poble.

La vespa asiàtica | El setembre passat es va confirmar la presència de la vespa asiàtica de potes grogues (*Vespa velutina*) en un abellar de Sant Privat d'en Bas. De fet, no és la primera vegada que aquesta espècie invasora irromp a les comarques de Girona: el març de 2012 ja se n'havien trobat uns pocs individus a Vilamaniscle i a Colera. Però el més preocupant era que, a Sant Privat, se'n van trobar molts més individus, circumstància que feia sospitar que el niu era a prop. Tot i els esforços per localitzar-lo, amb mitjans terrestres i aèris, no es va trobar. Era important fer-ho abans que les femelles reproductores l'abandonessin, ja que, a la primavera, cadascuna funda una nova colònia. La presència, setmanes més tard, de més vespes asiàtiques a Susqueda i a Ripoll confirmava un procés de colonització del territori imparabile i de difícil control. El ressò mediàtic que ha tingut aquest cas ha alertat els ciutadans i ciutadanes de la Garrotxa i comarques veïnes, que s'han fixat, com poques vegades, en tots els insectes amb un aspecte similar al d'una vespa que voleiaven prop seu. La presència d'aquesta vespa asiàtica representa una nova preocupació per als apicultors, ja que resulta una espècie molt agressiva per a l'abella de la mel.

Redescobrir el paisatge des del món local | L'Observatori del Paisatge amb seu a Olot va organitzar conjuntament amb el Govern d'Andorra un seminari internacional que volia fer èmfasi que des del món local es doni

>> *La campana Llibertat a la plaça Major d'Olot.*

cada vegada més valor al paisatge, que resulta un motor de desenvolupament i autoestima. Diverses experiències a l'àmbit europeu ho ratifiquen. La ponència inicial reclamava un nou mapa de Catalunya que trenqui amb les actuals divisions administratives municipals i que es basi en els rius, serralades... en el paisatge, en definitiva.

EL GIRONÈS *dani vivern*

PAH vs. art | Qui ens ho havia de dir, vint o trenta anys enrere, que el desallotjament —o no, perquè el tema continua viu— d'uns pisos ocupats a Salt tindria ecos a tot l'Estat, via Twitter i d'altres xarxes socials? La Plataforma d'Afectats per la Hipoteca ha fet servir aquests mitjans de comunicació a l'abast de gairebé tothom per transmetre el seu rebuig a l'entitat que defensa els interessos dels bancs propietaris dels immobles. Als saltencs de tota la vida, acostumats a ser el Far West de Girona —tant per geografia com per d'altres consideracions de tipus sociològic— se'ns fa un pèl estrany sentir el nom del nostre poble associat a l'omnipotent Estrasburg, encara que sigui per una picabaralla de les tantes que es fan i es desfan en la rotllana de la crisi. Mentrestant, i en cercles de més alta volada que els que preocupen al ciutadà, es discuteix a l'Ajuntament gironí la con-

veniència de comprar el fons d'art del crític Rafael Santos Torroella, juntament amb la seva biblioteca i arxiu, i instal·lar-ho tot a la Casa Pastors, fins fa poc seu de l'Audiència, al cor del Barri Vell. L'afer és complex, perquè hi ha hagut canvis de plantejament respecte a si l'adquisició del fons d'art havia d'incloure l'arxiu i biblioteca, o si aquests dos darrers àmbits quedarien cedits al Consistori de manera gratuïta. La recent mort de la vídua de Santos ha complicat encara més la qüestió. I, al carrer, hi ha veus escèptiques que no veuen gens clara, en aquests moments, l'obertura d'un centre d'art contemporani que tingui com a nucli aquest fons, ja que, entre la compra i la remodelació de l'edifici, s'està parlant de deu o dotze milions d'euros. Cal pensar-s'ho bé, i analitzar en profunditat si aquest centre generarà atracció suficient com per fer-lo rendible, tant econòmicament com culturalment.

De premis i amonestacions | Com cada any, pels volts de Fires, s'atorguen diversos premis que sovint depassen l'àmbit estrictament local. Enguany, cal esmentar-ne dos que arriben a un respectable nombre d'edicions: es tracta dels premis LiberPress, dels quals és ànima l'incansable advocat Carles McCragh, i de les Mosques de la Informació, que concedeix la Demarcació de Girona del Col·legi de Periodistes de Catalunya. Han arribat a les 15 i 25 edicions, respectivament, i han contribuït a fer sonar el nom de Girona i a premiar —i també a amonestar, en el cas de les Mos-

ques— les trajectòries de moltes personalitats i entitats. Ja els antics romans recordaven al Cèsar que no deixava de ser un simple mortal. És bo, doncs, que de tant en tant alguns personatges rebin un clatellot en públic per recordar-los que els seus càrrecs no estan per sobre de les necessitats d'informació que el públic exigeix. L'enhorabona a totes dues iniciatives!

I, parlant d'iniciatives, cal també felicitar l'adoptada pel Consistori gironí de traslladar al carrer Santa Clara les parades que, el dia de Tots Sants, acostumaven a instal·lar-se a la Cort Reial i a bona part del carrer de les Ballesteries. Sembla un detall ínfim, però molts gironins i visitants hem agraït l'absència de les aglomeracions tan habituals en aquell indret i en aquella diada. I és que els petits canvis són poderosos, com deia el capità Enciam.

EL PLA DE L'ESTANY *xavi xargay*

Escoles I | Aquest curs, Banyoles té, per primera vegada i després de molts anys de demanar-lo, un curs de PQPI (Programa de Qualificació Professional Inicial). En gaudeixen 15 alumnes que tenen edat per haver acabat l'ESO però no disposen del graduat escolar.

>> Portades de diferents diaris que es fan ressò de la decisió del Tribunal d'Estrasburg d'aturar el desallotjament del bloc de Salt.

